

DESIRE®

A romantic close-up of a man and a woman about to kiss. The man, on the left, has dark hair and a beard, and is wearing a dark suit, white shirt, and a patterned tie. The woman, on the right, has long dark hair and is wearing a purple dress. They are both looking down at each other with soft expressions. The background is blurred with warm, bokeh lights.

Katherine Garbera
Lhář z povolání

KATHERINE GARBERA

LHÁŘ Z POVOLÁNÍ

PŘEKLAD

JANA PEŠKOVÁ

Milá čtenářko,

věřím, že se Vám to taky někdy stalo, že jste si o někom i docela blízském udělala jakýsi obrázek, názor, a pak Vám docela dlouho trvalo, než jste ho změnila. Mohlo jít o pozitivní, nebo i negativní posuzování, ale naše myšlení mívá setrvačnost, a než člověku dojde, že se v někom mýlil, chvíli to trvá. Do podobné situace se dostaly všechny hrdinky mých příběhů, ať již jde o povídku Lhář z povolání, která už svým názvem napovídá, že se hlavní hrdina pravdy ani moc nedržel, přestože k tomu měl své důvody... Hrdinku dalšího příběhu Nepovedená svatba zase zklamal muž, se kterým byla několik let zasnoubena, a pak se k jejímu překvapení zjevil muž z její minulosti... No a do třetice hrdinka romance Trable se šéfem, má svého dominantního a náročného šéfa plné zuby, a nejraději by byla od něho co nejdál, dokud jí nedojde, že vlastně touží mu být co nejbliže...

Přeju Vám, abyste si našla klidnou chvíli a četbu si krásně užila.

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

LHÁŘ Z POVOLÁNÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Billionaire Fake Out

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-292-3 (EPUB)
ISBN: 978-83-8342-293-0 (MOBI)
ISBN: 978-83-8342-294-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Je těhotná.

Zachvěla se a zadívala se na těhotenský test, který si právě udělala. Už poněkolikáté. Musí to být omyl.

Prosím, ať to není pravda.

Pro Paisley Campbellovou to nebyl zrovna nejlepší den. Její bratr jí zavolal, že jejich starého psa Pašu odvezli k veterináři kvůli další mrtvici, jeden z jejích klientů se chystal jít spravedlivě rozhořčovat do televize, že právem zavolal policii na bezdomovce, který se mu hrabal v kontejneru, veřejnost to prý jistě „pochopí“, a pátý těhotenský test, který si udělala během několika dní, byl opět pozitivní.

Všechny tři oblasti jejího obvykle vzorně uspořádaného života se ocitly v chaosu. Ale nejvíc ji zaskočilo to těhotenství.

Jak to mohla dopustit?

Nepatřila mezi ty, kteří úzkostlivě dbají na pravidla, ale ani nebyla moc impulzivní. Bylo by tak snadné svalit vinu na Jacka a jeho krásné hnědé oči, díky nimž zapomínala, i jak se jmenuje. Ale pravda byla taková, že v něm vnímala cosi pevného, co jí dávalo pocit bezpečí a domova, který neměla od rozvodu svých rodičů.

Nebylo to rozumné, ale to, jak Paisley věděla, emoce jsou jen málokdy. Musí mu o tom těhotenství říct. Po pěti testech to nemělo smysl odkládat. To už těžko mohlo jít o náhodu.

Před chvílí jí napsal, aby si oblékla hezké šaty

a sešla se s ním v jedné luxusní restauraci v oblasti Chicagolandu, protože má pro ni důležité novinky.

Netušila, co vytáhne z rukávu. Že by konečně dostal slušnou práci? Nechtěla se nad něj nijak povyšovat, ale posledního půl roku Jack pracoval v posilovně kousek od jejího bytu, a upřímně řečeno, nevypadalo to, že by byl zrovna trenér světové úrovně. Nebo možná byl, vlastně vůbec netušila, co tam dělá, ale moc mu to nevynášelo. To věděla jistě, protože Jack s ní žil od jejich druhého rande. Vařil a platil za jídlo, ale jinak se na jejich životních nákladech nepodílel, jen jí občas strčil do peněženky stodolarovou bankovku.

Nezaujaly ji na něm však jeho finance, ale jeho nádherný zadek v těsných džínách. A navíc si mohla sama dopřát vše, co potřebovala. Snažila se rozvíjet firmu *IDG Brand Imaging*, kterou vlastnila spolu se svými přítelkyněmi. Na Středozápadě byli úspěšní, ale chtěla je dostat na celostátní úroveň. Věděla, že v Kalifornii a New Yorku jsou větší, dobře zavedené firmy, ale ona je sledovala a plánovala si, že jim budou brzy konkurovat.

Paisley si namalovala rty a pak si zkontrolovala vlasy. Svázala si je do volného drdolu. Měla hustou ofinu, která jí zakrývala čelo a vcelku lichotivě jí rámovala rysy obličeje. Sametové smetanově bílé šaty, které měla na sobě, měly živůtek s vyšitými květinami, těsně jí obepínaly tělo, a když se otočila, aby zachytila pohled z boku, uvědomila si, že už se do nich brzy nevejde.

Čeká dítě.

Zatím se jí dařilo si skutečnost, že je těhotná, nijak zvlášť nepřipouštět. Podívala se na sebe do zrcadla. Vždycky si přála mít rodinu... jednou. Pravdou bylo, že tenhle malý koláček v troubě jí zatím nepřipadal skutečný. A nejspíš ani nebude, dokud neuvidí, jak na to zareaguje Jack. A upřímně řečeno, neměla vůbec tušení, co na to řekne.

Paisley pocítila strach, a to se jí už dlouho nestalo.

Byla úspěšná v hledání pozitivních stránek života, ale tohle... ji dost zaskočilo. Toužila napsat Olivii a Delaney, v takové chvíli potřebovala mít po boku své nejlepší kamarádky, ale bylo to Jackovo dítě a asi by bylo vhodné to říct nejdřív jemu.

Navíc měli dnes večer rande. Doufala, že... V duchu si představovala jeho reakci a bylo to samozřejmě něco cituplného v tom nejlepším slova smyslu. Ale život už tolikrát nesplnil její očekávání.

„Přestaň!“ řekla si. Někdy se jí v hlavě honily myšlenky stále dokola a bylo těžké je zastavit.

Oblékla si červený sametový plášť, protože v Chicagu byl prosinec dost chladný a ona ráda ve vánočním období vypadala hezky. Pak se zhluboka nadechla, vyšla ze své budovy a uviděla, že u obrubníku čeká Delaneyin Rolls-Royce.

„Dobrý večer, slečno Campbellová. Dnes večer jsem vám k službám,“ řekl řidič její přítelkyně Lyle, když vystoupil z auta.

„Víte, kam jedeme?“

„Ano, madam. Jen se posaďte a odpočiňte si,“ ubezpečil ji.

Lyle otevřel zadní dveře rollse a ona uviděla na sedadle ozdobně zabalený dárek a obálku se svým jménem.

Jakmile se usadila a připoutala se, otevřela obálku. Byl v ní opravdu pěkně silný papír přeložený na půl a vzkaz od Jacka. Jeho výrazný rukopis byl nezaopomenutelný...

Paisley,

dnes večer chci, abys zapomněla na skutečný svět a nechala se unést. Chci ti tak poděkovat za posledních šest měsíců.

Jack

Srdce jí vyskočilo až do krku. Znamená to snad, že s ní chce po šesti měsících být i nadále? Nebo se s ní loučil tím nejhezčím možným způsobem?

Paisley vystoupila ze stříbrného Rolls-Royce a Sean zatajil dech, jako vždycky, když ji uviděl. Měla krásné modrošedé oči v srdcovitém obličejí a husté hnědé vlasy s ofinou.

Vždycky vypadala krásně, ale dnes večer přímo zářila.

Její šaty byly opravdovým výstavním modelem. Měly hluboký výstřih a lehce nadýchané černé krajkové rukávy, vyšíváné hvězdami a měsícem ve stylu van Gogho-va obrazu Hvězdná noc. Samotné šaty měly přiléhavý střih, obepínaly jí paže a prsa a zvýrazňovaly její stíhlý pas, od něž se rozšiřovaly do splývající kaskády, která z dálky vypadala jako samet. Návrhářka pokračovala s výšivkami hvězd a měsíců i na sukni až ke kotníkům. Viděl, jak jí zpod lemu vykukují špičky krémových kožených bot na jehlových podpatcích. A v rukou držela prošívanou kabelku od Chanelu s řetízem.

Ale navzdory své eleganci a půvabu tam stála a hleděla na něj tak nějak... nejistě. Jako by možná i přes čepici, kterou měl na hlavě, poznala, že si změnil barvu vlasů na svou původní. Možná pochopila, kdo doopravdy je.

Nebo možná taky ne.

Bez ohledu na to jí dnes večer hodlal přiznat své pravé jméno. Ale nechtěl to řešit v jejím bytě, který s ní poslední půlrok sdílel. Přál si jí ukázat své pravé já se vším všudy, co před ní dosud skrýval.

Za tím účelem vytáhl z rukávu všechny trumfy. Zamluvil si celou restauraci, obarvil si vlasy na svou přirozenou tmavě hnědou barvu a oholil si vousy, které nosil od jejich prvního setkání. A oblékl si svůj oblek od Huga Bosse, ve kterém během Díkůvzdání zahájil svou reklamní kampaň a ironií osudu si cestou sem dnes večer všiml svého nového billboardu.

Usmála se na něj a on jí úsměv oplatil, zatímco si jako vždy vychutnával pohled na její krásu. Ruce měla v kožešinovém rukávníku, který jí daroval,

a přes rameno přehozený dlouhý červený sametový plášť, co tak ráda nosila.

Když si všimla, že za ním stojí kočár tažený koňmi, pokývala hlavou.

„Nejdřív jsem nechápala, co se proboha děje, ale teď už mi to dává smysl,“ řekla a vykročila k němu. Když přišla blíž, všiml si, že se jí na vlasy nalepilo pár sněhových vloček, a natáhl se k ní, aby je smetl, zároveň vzal její plášť a ovinul jí ho kolem obou ramen. „Není na tebe moc velká zima?“ zeptal se a gestem ukázal na koně a kočár.

„V žádném případě! Tohle miluju,“ zajásala. „Sluší ti to v tom černém, a když se oholíš. Podobáš se někomu... Jak to, že jsem si nikdy nevšimla, jak výraznou máš tvář?“

„Protože si obvykle prohlížíš jiné části mého těla,“ řekl a mrkl na ni.

„Nemůžu za to, když máš tak pěkný zadek.“

Sean se zasmál a pomohl jí do kočáru, a jakmile k ní přisedl, přikryl jim nohy tlustou vlněnou dekou. Kočí jim podal termosku s horkou čokoládou a pak vyrazili.

Zhluboka se nadechl, když ji objal kolem štíhlých ramen a přitáhl si ji k sobě. Na okamžik zatoužil nic neměnit, zůstat Jackem, odhodit nervozitu a dál hrát tuhle roli.

Ale na jak dlouho?

Nemohl jí lhát věčně a na konci týdne se musí vrátit do Los Angeles začít komunikovat s tiskem. Musí jí to říct dnes večer. Už mu došly všechny přijatelné výmluvy.

Sean chtěl být romantickým hrdinou, tuto roli si už i párkrát zahrál. Chtěl, aby Paisley měla pocit, že je středem vesmíru a že jí nelhal proto, aby jí ublížil, ale aby ji ochránil.

Promnul si zátylek a přemýšlel, jak na tohle přiznání jeho praktická, rozumná a upřímná přítelkyně zareaguje. Nejtěžší na tom bylo, že věděl, že jí to měl říct mnohem dřív. Třeba před dvěma týdny, když ho pozvala, aby s ní strávil Vánoce. Když mu ležela v náručí

před krbem a on se cítil tak spokojený, jako nikdy předtím. Málem se jí tehdy se vším svěřil, ale nakonec to neudělal. Dokud neskončilo natáčení, nesměl mluvit o svých postavách. A popravdě řečeno, muž, kterého hrál, byl velmi blízký jeho chicagské postavě Jacka. Sám před sebou dokázal uhrát to, že mezi ním a jeho rolí jsou dost nejasné hranice. Ale důvěra je křehká věc a on se modlil, aby to i Paisley pochopila, pokud jej po dnešním večeru zcela nezvrhne.

„Tvůj vzkaz byl trochu tajemný,“ řekla.

„Opravdu?“ zeptal se. „Mělo být romantické.“

„Teď už to chápu. Ale nebyla jsem si jistá, jestli jsi to myslel jako poděkování za šest měsíců příjemného sexu na rozloučenou, nebo jako že máš zájem v tom pokračovat.“

Zarazil se. Vyvolal snad ten dojem záměrně? Protože věděl, že jakmile jí řekne, kdo je, všechno se změní? Nezáleželo na tom, že Paisley byla jiná než zbytek světa a chápala popularitu a veřejnou image lépe než většina ostatních. To ale neznamenalo, že mu poskytne automaticky rozhřešení za to, že se jí nepřiznal dřív.

„Jsem rád, že to už víš teď,“ řekl. „Ale chci se ti svěřit s něčím důležitým.“

„Dobře, já taky,“ přiznala.

Překvapilo ho to. Byl tak soustředěný na své nadcházející odhalení, že Paisley nevěnoval tolik pozornosti, jak by si přál. Jasně, věděl, že to mezi nimi není láska; tohle prostě v sobě neměl. Sean nevyrůstal ve vlídné, milující rodině. A v důsledku toho se naučil hrát, že je zamilovaný, ale ve skutečnosti si byl naprosto jistý, že nic podobného nikdy necítil. Ale líbila se mu. A chtěl se s ní vídat i poté, co se vrátí ke svému životu v Los Angeles.

„Dáma má přednost,“ řekl jako správný džentlmen. Věděl, že v posledních týdnech pracovala víc než jindy a snažila se získat další klienty i mimo Středozápad. Mnoho nocí naslouchal jejím plánům do

budoucna, když spolu leželi v posteli. Líbily se mu její sny i to, že se mu s nimi svěřuje.

Byla tak odlišná od žen, které znal v Los Angeles. Neustále jej žádaly, aby jim pomohl dostat se tam, kam chtěly. Ale Paisley nehledala zkratky.

„Ne, začni ty. Chci slyšet napřed tvoje novinky,“ řekla nakonec, vytáhla jednu ruku z rukávníku a položila ji na jeho ruku v rukavici. Její prsty byly jemné a pohled, kterým se na něj dívala, byl upřímný a trochu zranitelný.

Říkal si, že k tomu není důvod, ale přesto se cítil trochu provinile. Také se mu zdála nějak jiná a znovu ho napadlo, jestli se už nějak nedozvěděla jeho pravou totožnost. To by mu to celé usnadnilo.

„Týká se mě ta tvoje zpráva?“ zeptal se jí. Jestli řekne ano, přejde ke svému připravenému proslovu o nezbytné mlčenlivosti při natáčení a důsledcích popularity.

„Týká,“ zašeptala. „ale nechci to na tebe jen tak vyhrknout. Takže potřebuju ještě pár minut, abych si srovnala myšlenky.“

„Pojď sem,“ řekl, přitáhl si ji do náruče a políbil ji. Měl v úmyslu ji utěšit, ale pak se jeho dobré úmysly rozplynuly, když v něm vzplála vášeň. Jejím ústům bylo těžké odolat, zvláště když nikdy nevěděl, jestli to náhodou není naposledy. A teď, s nejistotou jak zareaguje na zatajovanou pravdu, po ní toužil ještě víc.

Objala ho kolem ramen a oplatila mu polibek a naklonila hlavu na stranu, když ji začal líbat vášnivěji. Bože, jak po ní toužil. Zvedl hlavu. „Pomohlo ti to uklidnit nervy?“

Místo odpovědi odvrátila zrak. Její reakce jej znejistěla. Co mu musí říct, že ji to tak znepokojuje? Ale napřed musí promluvit on.

„Ehm, no, tohle nebude snadné...“

Její oči se opět stočily k němu. „Říkal jsi, že se se mnou neloučíš,“ přerušila ho.

„Neloučím.“

„Tak o co jde?“ zeptala se.

„Nejsem ten, za koho mě máš. Tedy jsem, ale taky jsem ještě něco jiného.“ Proboha, jak mohl vyhrát Oscara, když se neumí srozumitelně vyjádřit? Přál si, aby býval zavolaal jednomu ze svých kamarádů scénaristů a požádal ho, aby mu tu scénu napsal.

Nakrčila obočí. „Co tím chceš říct, Jacku?“

„Nebyl jsem k tobě úplně upřímný ohledně své pracovní situace,“ řekl nakonec.

„To mi došlo,“ odpověděla s káravým pohledem. Její obočí se vyklenulo a nasadila výraz, který považoval za její „byznys tvář“. „Nevím, co přesně děláš, ale ta posilovna, u níž jsem tě vždycky vysazovala, vypadala dost zchátrale.“ Oči se jí zděšeně rozšířily. „Proboha, děláš snad něco ilegálního?“ vyděsila se.

„Jistěže ne! Poslyš, tohle se nedá říct tak jednoduše,“ začal, když kočár odbočil, aby je odvezl zpátky do restaurace. Koutkem oka v křoví zachytil nějaký pohyb, ale nechtěl odpoutat pozornost od Paisley, která k němu s očekáváním vzhlížela.

„Nejsem Jack Nelson, jak jsem ti říkal. Já jsem ve skutečnosti...“

„*Sean O'Neill, je tady!*“

„Sakra,“ zaklel.

Zmateně se rozhlédla kolem sebe ve snaze najít Seana O'Neilla a pak se její pohled vrátil k Jackovi. Když se na něj dál dívala, přesně poznal okamžik, kdy jí to došlo.

„Schovával ses v Chicagu, protože se tvoje bývalá manželka znovu provdala za space-tech miliardáře Ainsleyho Hartmana?“ zeptal se horlivý novinář, poté, co přestaly blyskat fotoaparáty.

Jack zvedl ruku a vytáhl z jejich klína deku, aby jim zakryl tváře. V intimním kokonu pod ním se otočil k Paisley.

„*Bývalá manželka?*“ Paisley ohromeně vydechla. Pak se posadila, zamračila se na něj a stáhla mu čepici z hlavy. „Ty jsi fakt Sean O'Neill!“

DRUHÁ KAPITOLA

Paisley nedokázala pobrat úplně všechno, co říkal. Blesky fotoaparátů, otázky, které na ně novináři pokřikovali, tomu samozřejmě moc nepomáhaly. Řidič kočáru naštěstí nasadil rychlejší tempo, a když dorazili zpátky do restaurace, čekalo na ně už několik členů ochranky. Na Jacka-Seana se nedokázala ani podívat, hlavou jí vířilo tolik otázek, až se jí z toho točila hlava.

Zaprvé... je snad ženatý? A za druhé, vážně chodila s hollywoodskou hvězdou? S tím, že je ženatý si nebyla jistá, ale to, že je slavná celebrita, se nedalo popřít. Ten muž byl tak nechutně slavný, že si připadala jako idiot, že ho nepoznala.

Snad ji trochu omlouvalo že si obarvil vlasy na blond a nechal si narůst vousy. Ale i tak, jak je možné, že jí to uniklo? Uvědomila si, jak moc si Jacka přetvářela k obrazu svému a nevnímala ho takového, jaký ve skutečnosti byl. Ale teď, když věděla, že je to Sean O'Neill, bylo nemožné to nevidět. „Nosil jsi barevné čočky?“

„Ehm, ano.“

A co to o ní vypovídalo, že by byla skoro raději, kdyby byl zločinec? Zřejmě by to zvládla lépe než tohle.

Cokoli by bylo snazší než tohle.

Ale proč ji to vůbec překvapovalo? Kdy předtím její život plynul tak hladce a spokojeně jako poslední půlrok s Jackem, vlastně tedy Seanem?

Vrátný jí nabídl ruku a ona slezla dolů a málem uklouzla na zledovatělém chodníku. Bezděky si v tu chvíli položila ruku na břicho. Dítě. Její dítě s... Teď na to nechtěla myslet. Paisley se zapotácela, ucítila Seanovu ruku na zádech a záměrně rychle se od něj odtáhla a rychle vešla do restaurace. Rozhlédla se, a když spatřila dámské toalety, zamířila k nim a cestou upustila rukávník, který jí dal.

Nic od něj nechce, už nikdy, pomyslela si, když jí do očí vhrkly slzy a dech se jí zrychlil. Ve chvíli, kdy se za ní dveře na dámských toaletách zavřely, zastavila se, opřela se o kachličkovou zeď, zavřela oči a začala provádět dechová cvičení, která ji naučila její terapeutka během rozvodu rodičů.

Nadechni se a počítej do čtyř. Zadrž dech. Přichází klid.

Ale jak může být klidná, když otec jejího dítěte je podvodník? Vůbec se tomu muži, kterého znala, nepodobal...

Přestaň. Jen dýchej.

Zašmátrala v kapse pláště po telefonu, vytáhla ho a nastavila video hovor s Delaney a Olivíí. Potřebovala své přítelkyně. Podrží ji a všechno to společně zvládnou. Něco moudrého jí poradí, možná ji dokonce i rozesmějí.

„Co se stalo?“ Olivie to zvedla jako první.

O chvíli později se ozvala i Delaney. „Proboha! Vypadáš hrozně! Co se děje?“ vykřikla zděšeně. „Máme za tebou přijet? Lyle se právě vrátil.“

„Já jsem v koncích... Jack není tím, za koho se vydával. Je to herec... Sean O'Neill.“

„Parchant,“ zasyčela Delaney.

„Pais, jsi si tím jistá?“ zeptala se Olivie. „Sean O'Neill je známý svými pronikavými modrými očima... Jack má přece hnědé.“

„Nosil barevné čočky a obarvil si vlasy. Celou dobu mi hrozně lhal,“ bědovala Paisley a cítila, jak